

EVANGELIARIUM QUADRUPLEX

LATINÆ VERSIONIS ANTIQUÆ

SEU

VETERIS ITALICÆ

*Nunc primum in lucem editum ex Codicibus Manuscriptis
aureis, argenteis, purpureis, aliisque,
plusquam millenariæ antiquitatis*

SUB AUSPICIIS

JOANNIS V.
REGIS FIDELISSIMI
LUSITANIÆ, ALGARBIORUM &c.

A

JOSEPHO BLANCHINO VERONENSI

PRESBYTERO CONGREGATIONIS ORATORII SANCTI PHILIPPI NERII DE URBE.

ROME ANNO DOMINI MDCCCXLVIII.

Typis Antonii de Rubeis, apud Pantheon, in via Seminarii Romani.

SUPERIORUM PERMISSU

J O A N N I V.
LVSITANORVM REGI MAGNO
P I O F E L I C I A V G V S T O

A D E O D A T O
OPTIMO CLEMENTISSIMO
TERRA MARIQUE DOMINATORI PACIFICO
FIDEI ASSERTORI ET VINDICI
AD INCREMENTVM DIVINI CVLTVS NATO
ACADEMIARVM FVNDATORI MVNIFICENTISSIMO
P A T R I P A T R I A E
VNIVERSI LITTERARII ORBIS INCOMPARABILI PATRONO
ET PRAESIDIO SINGVLARI

JOSEPH BLANCHINVS VERONENSIS PRESBYTER. CONGREGATIONIS ORATORII ROMANI

DEVOTUS NOMINI MAJESTATIQUE EJVS
V O T I S A E T E R N I S
DAT DONAT DEDICAT.

*Istunt se Tibi, JOANNES MAGNE,
 quattuor Sacrosancta JESU
 CHRISTI EVANGELIA, totidem later-
 culis distributa ad normam mirificorum Origenis*

A

Ada-

E P I S T O L A I
DE CODICE EVANGELIORVM BRIXIANO,

Viro Clarissimo Iosepho Blanchino

PHILIPPVS GARBELLVS S. P. D.

Evocasti me nihil tale cogitantem humanissimis officii tuis ad ea studia, quæ sæpe seposita, sæpe etiam resumta, nunc tandem, avocantibus rebus aliis, omnino distuleram. Cum enim Apographum Veteris Interpretis, quod in principis Ecclesiæ vestrae Tabulario reconditum servabatur, edere statuisses, invento inter schedas Francisci Patru tui Viri amplissimi specimine quodam nostri Codicis argentei, quod a me olim acceperat, egisti mecum per litteras, ut lectiones a Vulgata abeuntes exciperem: tum, si quid aliud e re tua futurum putassem, illud ipsum, ceu symbolam, ad hocce convivium adferre ut ne renuerem. Feci lubens. Quid enim non a me exigeret cura ista tua, quæ non multo pridem magni nominis Viros tenuit ita, ut secum, ac cum universo Orbe Christiano præclare actum arbitrarentur, si, ut in Galliis Martianæus vetustum Matthæi Exemplar vulgando, sic in reliquis efferendis alii, quibus sacra hæc monumenta suppeterent, pari fide, ac sedulitate laborassent. Quod profecto consilium tuum dignum te, dignum Italia, dignum etiam memoria Patru, cujus vestigia tanta cum laude premere pergis, Eruditis omnibus acceptum, probatumque iri nemo est, qui non videat. Sed dum Variantes Lectiones, quas olim e Matthæi Textu omnes, e Lucæ, ac Joannis aliquot in Adversariis seposueram, retracto iterum, ac confero: ne errores nostri, si qui fortasse legenti mihi, aut describenti obrepissent, inponerent Posteritati: en rursus amantissimas litteras tuas, quibus cogitare te de cædendo integri Codicis Textu significas. Laudavi propositum istud, quo in re sacra versantibus, longe uberius quam solis Excerptis, satisfactum iri videbatur. Quamvis enim ad discernendum, quid olim e fontibus, quid e memoriæ penu promserint Veteres; quæ in publicis Ecclesiarum Codicibus facies, quæ in privatorum esset; quid primis, quid sequentibus sæculis legeretur, hæc plurimum conferant; nihil tamen æque utile, ac jucundum est, quam seriem ipsam, indolem, ge-
nium.

Tabula VI. ponenda post paginam CDXCII. Paris I.
 Codex Vaticanus Graecus signatus n° 354. scriptus Anno
 Domini DCCCLXVIII: continet Canones Eusebianos
 ac quatuor Iesu Christi Evangelia pag. 19.

ΤΑ ΕΣΤΑΙ ΓΑΡ ΜΕΓΑΛΕΝΩΠΙΟΝ Τὸ
 ΚΥ ΚΑΙ ΟΙΝΟΝ ΚΑΙ ΣΙΚΕΡΑ ΔΟΜΗ ΠΗ

ΚΝΗΝ ΣΑΓΙΟΥ ΠΛΗΡΟΗ
 ΣΕΤΑΙ ΕΤΙ ΕΚΚΟΙΛΙΑΣ ΚΙΡΕ
 ΛΥΤΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΥΣ
 ΤΩΝ ΥΨΩΝ ΗΚΕΝΙΣ ΤΡΕ
 ΨΕΙΠΙΚΝΤΟΝ ΘΗΛΥ
 ΤΥΝ ΚΑΙ ΛΥΤΟΣ ΠΡΟΣ

ΕΛΘΟΝΤΕΣ ΤΑΥΤΑ
 ΚΑΙ ΔΟΥΕΣ ΗΣΙΩ ΠΩ
 ΖΚΑΙ ΜΗ ΔΥΝΑΜΕΝΟΣ
 ΑΛΛΗ ΣΑΙΧΡΗΣΙ ΜΕ
 ΡΑΣ ΕΝΙ ΤΑΙ ΤΑΥΤΑ
 ΑΝΘΩΝΟΥ ΚΕΠΙΣΤΕΥ

Codex Regio-Vaticanus Graecus signatus n° 23. qui
 continet in fine IV. Iesu Christi Evangelia, et
 scriptus videtur circa Saeculum X. pag. 34.

Κι τὸ βροχὸν τὸ
 αἰ τοῦ πῆστος
 δου καὶ τὸν θέλου,
 τὰ ἀπὸ σὺν ἀρει
 σταθαι μὴ ἀποσρα,

Ἰησὺς ἰσοι ἴστω πὸ
 πῆρρθ' ἡ ἀγαπὸ
 σὸς τὸν πῶλοιοιοιο
 σμοσι σὸς τὸν ἄθρο
 σου ἡ ἀδελφῶ
 ἴκην ἡ ἀγαπῶ
 τε τοῦ ἄθροιοιο
 ιωρ ἡ ἀγαπῶ
 τοῦ ἀκατωροιο
 μοσι ἡ ἀγαπῶ
 ποιεῖτε τοῦ ἴμοιο
 σμῆμασ καὶ τὸ
 ἀχεθε ἴστω ἴτωρ

Codex Graecus Vaticanus 1578.
 scriptus Saeculo XI. qui conti-
 net Evangelia secundum
 Lucam et Ioannem - > pag. 86.

Codex Urbino-Vaticanus signatus n° 2. qui continet IV.
 Iesu Christi Evangelia, scriptus Anno a creatione
 Adam 6836. iuxta supputationem Graecorum -
 pag. 168.

Καὶ ἰδοὺ διέξαι πῶν ἡ ἀγαπῶ
 ἡ ἀγαπῶ ἡ ἀγαπῶ ἡ ἀγαπῶ
 ἡ ἀγαπῶ ἡ ἀγαπῶ ἡ ἀγαπῶ
 ἡ ἀγαπῶ ἡ ἀγαπῶ ἡ ἀγαπῶ
 ἡ ἀγαπῶ ἡ ἀγαπῶ ἡ ἀγαπῶ

+ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ +
 ἡ ἀγαπῶ ἡ ἀγαπῶ ἡ ἀγαπῶ
 ἡ ἀγαπῶ ἡ ἀγαπῶ ἡ ἀγαπῶ
 ἡ ἀγαπῶ ἡ ἀγαπῶ ἡ ἀγαπῶ
 ἡ ἀγαπῶ ἡ ἀγαπῶ ἡ ἀγαπῶ

Specimen Characteris in ignis Vetus Cod. S. Basilii, M. Sub num. XCVII. pag. 4.

μαροί σόντ τὰ ὄφρα μόν θρ πύθρ μβθ μωρ. και ἔθρ θρ
θιοθρ ιωσὺφ ὠρ ἔθρ ἔκατορ δθια. και ἔθρα ταρ αἰ
τορ. και ἔθρ καρ αἰτορ θρ θρ ισορ ὠρ αἰ γωαοι. - +

Tabula II. ponenda post pag. DV.

Γ Ε Ν Ε Σ Ι Ο :

Σ Τ Ι Χ Ο Ι

Α Τ Η

ϕ Ε Ζ Ο Δ Ο Σ : - +

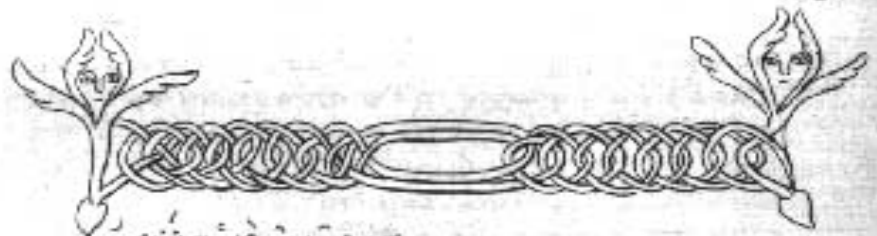
Ταυτα τα οροματα των η οριθρ τωρ ρο πωορα μωρ
φσ αἰ γωαοι αμα ι ακωω τοι πρι αυτωρ ἔκατορ τωα
μοι λια αυτωρ φσ ι μ θο σαρ ρου κηω συμβωρ κθι
ιουδαο ι σαχαρ ζαμου λωρ και υβρι αφρρ δαρ και
μβθ θαρ ραδ και ασηρ ιωσὺφ δε λιν βρα γωαοι η
σαρ δε παση τυχαι βε ι αλωω. πθρ τω και θυδομη κορ
τα ἔθρ κθι θιοθρ δε ιωσὺφ και παρ φθρ οι αδθρ φοι
αυτωρ και πασα η γωρ σα ἔθρ κθι. οιδε η οι ιθρ λη ζθι
θιοσαρ και βωθ η θυρ θιοσαρ. και χυ δαοι φθρορ το και
καπι οχυορ σφωδρα σφωδρα. βωθ η θυρ θρ δε η γθι αν
τωρ αφθ η δε κασι λασ ἔθρορ σω αἰ γωαοι. οσ ου κθι
δθτορ ιωσὺφ φ πθρ δε τοι θρ φ αυτωρ. ιδου το ε
θροσ τωρ η οριθρ μφρα σθ κθι θοσ. και ι οχυ φ πωθρ λιασ

α ε ρηρικαν
ε ρηρικαν
α κεινοσ

ησ δισοφφη Specimen duorum Characterium, qui in Vet Cod. CVI. S. Basilii, M. pag. 56 et 57.

Christ de Pagan, d'après Rem.

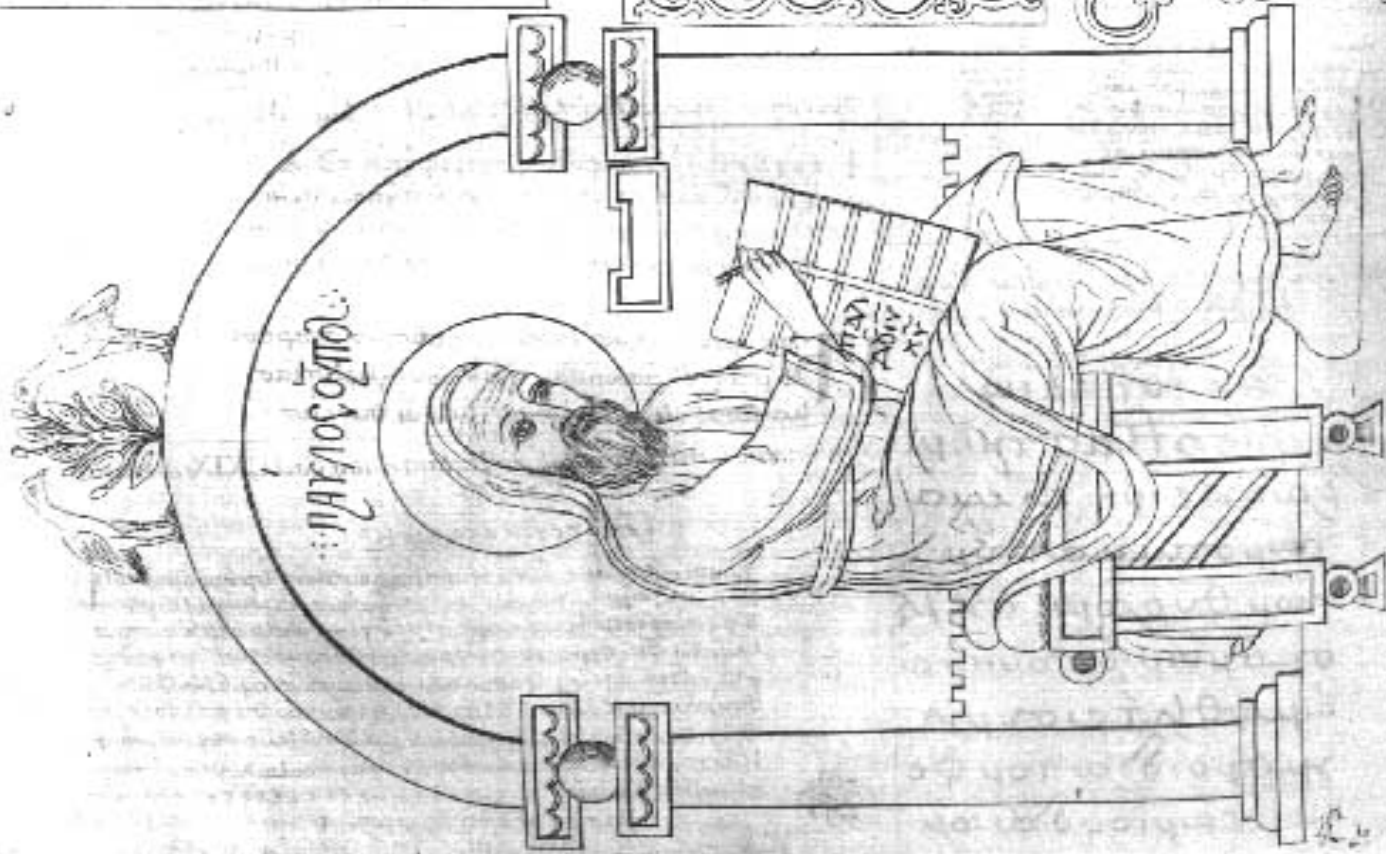

ΗΣΙΑΣΥΙΟΑΜΩΣ :

ΟΡΑΣΙΝΙΣΑΝΙΣΙΑΣΥΙΟΑΜΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΙΟΝ ΛΑΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΙΛΙΜ. ΕΝΒΑΙ ΛΕΙΔΟΖΙΟΝ ΚΑΙ ΙΩΘΑΜ ΚΑΙ
ΑΧΑΖΚΑΙ ΕΖΟΚΙΟΥ. ΟΙΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝ ΤΙΣΙΟΥ ΛΑΙΑΣ :-
ΡΗΟΥΣ ΑΜΕΒΛΑΙΔΟΝ ΤΙΣΟΝ ΦΙ. ΟΤΙ ΗΣ ΘΡΑΚΙΑΝ
ΥΠΟΙ ΑΡΗΝ ΜΟΤΑΙΣΙ ΕΠΟΑΘ, ΑΥΤΟΙ ΔΕ ΜΕΤΗ
ΘΕΛΟΑΤ ΔΥΝΑΜΟΙΟ ΤΟ ΜΠΗΘΟΙ ΡΕΘΟΝ.
ΜΑΙ ΟΝΟΑΤΗ ΦΑΡΛΗΝ ΤΟΙΔΑ ΑΥΤΟΙ. ΙΝΦ ΔΕ
ΜΟ ΟΥ ΚΗΝΟ. ΚΑΙ Ο ΚΑΘΟΡΕ ΣΙΟΜΩΔΟΝ :-
ΟΝ ΑΥΘΗΝΟΟ ΔΗΜΑΡΤΩΝ ΚΑΘΟΡΑ ΜΗ
ΘΗΣΑ ΜΑΡΤΗ ΟΡ. ΑΠΕ ΜΑΤΣΟΝ ΗΡΑΝ ΤΠΟΙ ΑΝΟΜΗ

α η ε ρη
ε ρη ο υ
φ η ε ρ η

Alia Specimen Character. ejusdem Cod. pag. 218.
+++ ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ +++
ΚΑΙ ΑΥΘΗΝΟ. ΒΩΙ ΤΟ ΑΙΧΙΑ ΜΩ ΤΙΟΘΗΡΑ ΤΟΡΙΝΗ
ΥΠΗΡΗΘΡΗ ΜΩΘΗΡΑ. ΕΚΑΘΙΟΒΡ ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΑΣΟΚΑΥΤΙΣΙΩ ΤΟΥ ΤΕΟΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΥΑΡ ΤΟΥ
 ΠΟΚΑΛΟΥ ΤΙΣΙ ΧΥΝΗΣΑΩ ΚΕΝ ΑΥ ΤΙΟΦΔΕΙΣ ΑΙ
 ΤΟΙΣ ΔΟΥΛΟΙΣ ΑΥ ΤΟΥ ΔΕΙΓΕΝ ΣΦΑΙΕΝ ΤΑ ΧΕΙΝΙΣ
 ΕΣΗΜΑΝΕΝ ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΣ ΔΕ ΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΕΛΟΥ ΑΥ
 ΤΟΥ ΤΩ ΔΟΥΛΩ ΑΥ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗΝΗ· ΟΣΕ ΜΑΡΤΥ
 ΡΗΣΕΝ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΦΥΚΑΙ ΤΗΝ ΜΑΡΤΥΡΙ
 ΑΝΙ ΧΥΣ ΟΣΑΙ ΔΕΝ· ΜΑΚΑΡΙΟΣ Ο ΑΝΑΓΙΝΩΣ
 ΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΚΟΥΟΝ ΤΕΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗ
 ΤΕΙΑΣ· ΚΑΙ ΤΗΡΟΥΝ ΤΕΣ ΤΑ ΕΝ ΑΥ ΤΗ ΓΕΓΡΑΜ
 ΜΕΝΑ· Ο ΓΑΡ ΚΑΙ ΡΟΣ ΕΓΓΥΣ· ΙΩΑΝΝΗΝ ΗΣΤΑΙ ΣΕ
 ΠΤΑΕΚ ΚΛΗΣΙΑΙΣ ΤΑΙΣ ΕΝ ΤΗ ΑΣΙΑ· ΧΑΡΚ ΥΛΙΗ
 ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΗΠΟΦΥ· ΟΩΝ· ΚΑΙ Ο ΗΝ· ΚΑΙ Ο ΕΡΧΟ

Specimen characterum Epistoliarum S. Pauli in Magna
 Cod. CVII. S. Basilii Magna, pag. 2.

ΕΓΚΛΑΥΝΟΝ ΔΑΠΑΧΟΜΕΝΟΝ ΑΙΟΤΗ
 ΑΓΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΣΤΑΣ· Ο ΑΠ ΠΑΡΕΧΟΥΝ

Ο ΗΜΕΙΣ ΠΡΩ ΤΟ Μ ΛΟΓΟΙ
 ΒΡΟΝΙ ΗΣ ΑΜΗΝ ΠΕΡΙ
 ΠΑΝΤΟΣ ΑΘΕΟΦΙΛΕ· Ε
 ΑΜΗΝ· ΑΠΟΣΤΟΛΟΙΣ ΠΟΙΗΜΕ Τ
 ΚΑΙ Η ΔΕΙΣ ΚΕΙΜ· ΟΧΡΟ
 ΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΕΜ ΤΕΙΛΑΜΕ
 ΤΟΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙΣ ΟΙΘΑΙ

Specimen characterum Episto-
 liarum Cod. CLII. S. Basilii
 Magna, pag. 2. 2.

Η ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ
 ΚΑΙ ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑ
 ΡΧΟ ΤΟΥ ΘΥΝΟΦΙΛΟΥ
 ΙΟΥ ΧΙ ΤΟΥΤΟΥ· ΚΑΙ
 ΘΙΑΣ· ΥΠΕΡΜΑΚΑΡΙΟΙΣ
 ΣΑΙΣ ΑΝΤΕ ΠΡΟΦΗΤΙΑ
 ΔΟΥ· ΟΥΣ ΑΥΤΟΙΣ ΑΡΧΑ
 ΤΕΡ ΟΥΝ ΛΟΓΟΙΣ ΑΠΡΟ
 ΠΡΟΣΑ ΑΣΤΕΥΟΝΤΕΣ
 ΚΑΙ ΑΣΤΕΥΟΝΤΕΣ ΤΙΣΙ ΔΕΙ
 ΣΟΥ ΕΥΠΡΟΒΟΘΗ ΣΑΥΤ
 Φ ΑΜΗΝ